

Yalan Tanrısı

— tutsak yelve · 01 Aralık 2019

içime şiir tutunca fark ettim insanlığımı
tomurcuklanmış beyaz yalanlar bahçesinde çocuk yüzlü masumiyet
saklanmıştı intihal ağaçlarından
aldatma oyunlu

ebeydi
yumulmuş gözlerinde çapraz kolları
tek kişilik
sayılar ve elma armut çıkarımı

kimsesizdim
çıkıyordu aklımın ardına gizlenmişlik
bir daha sobeledim
yalanımı

zevk alıyorum dengeli oyunumdan
günceme
zaman hediyesi alıntılar
sonrası
şair hafızalı düğmesiz ceket

kimi koyulaşan sisleri vardır şiirin
gizemiyle tümlenen
varlığına tutunur ilhâmların

içselime şiirle akan bir avuç yağmur insanlığım
mış gibi duygular pervazında uyuyan hatalarım-ın
siz gibi !
farkındayım

dizeler kontrolü kalem çaresi
hisler diyaframına düşerken detone sesler
cinayetler imgesi kesmiyordu ruhlar kasvetini

karamsaran dili lâl rolünde

bühtan söylevli söz izi
bırakır gelip-geçene

ki nedamet'sizdir her eyleminde
ayarı mecaza muktedir
ç'alıntı eserleriyle...